

Verlag wandeling te Galmaarden – 28 april 2018

Deel 1 – indrukken neergepend door De Schepper Geert:

Galmaarden??? Waar ligt dit ergens? Voor velen is dit onbekend terrein... Doch één van onze grote Vlaamse komieken (Urbanus) heeft in de buurgemeente Tollembeek een ereplaats gekregen in de vorm van een standbeeld.

Na de nodige koffiepauze vertrokken we met volle moed aan onze tocht. Al gauw kwamen we reeds langs groene paadjes, vergezeld van een kabbelend smal riviertje. De naam ontsnapt mij even...

Hier kom je echt tot rust. Sommige stukken zijn adembenemend en kan je niet in woorden omschrijven. Het zacht glooiend landschap met de bijbehorende akkers stemmen een mens tot tevredenheid. Met het prachtig weertje erbij was dit een totaalpakket.

Deze ingrediënten zouden kunnen dienen voor een Bongobon !

De tussenstop was voorzien in Vollezele na een afstand te hebben afgelegd van ongeveer 9 km. In een apart zaaltje achteraan het dorpscafé konden we onze picknick aanspreken. Met de nodige grappen, babbels en lekkere droge worstjes was dit een aangename verpozing.

Zoals voorzien kon men na de pauze kiezen voor een verkorte route.

Althans... in theorie ! Want wat bleek aan de eindmeet ?

Deze van de lange route kwamen blijkbaar het eerst aan tot ieders verbazing.

Waar bleef Frank met al zijn vrouwen?

De ontknoping hiervan lees je in het onderstaande deel.

Deel 2 – geschreven door onze collega Elisa Dejonghe:

Na een deugdlopende lunchbreak splitste de groep op. “De dames, 1 enkele man en de hond” kozen om de verkorte route te doen. Gepakt met een kaart met knooppunten, een foto van de wandelkaart en een hoop gezond damesverstand vlogen we met volle moed erin.

We liepen langs water, door een prachtige natuur met hoogstaand gras en koeien die zich waarschijnlijk afvroegen of dit wel goed ging komen? De manier hoe deze herkauwend naar ons stonden te gapen voorspelde niet veel goeds. Mooie omgeving vol van de mooie paardenbloemen ... zelf enkele paarden kwamen we tegen op onze tocht.

Alles liep gesmeerd dachten “de dames, 1 enkele man en de hond”. Tot ze op een kruising kwamen waar er geen bordjes hingen met de knooppunten en geen enkele straatnaam terug te vinden was op het wandelplan!!! Wat nu dachten de dames, 1 enkele man en de hond? Logisch besluit was, afgaande op het plannetje rechtdoor te gaan ... tot zo ver dus ons logisch vrouwenverstand want toen we de spoorweg overgingen hadden we wel door dat die niet op het plannetje stond (of toch wel maar

helemaal niet waar wij moesten zijn). Volgens de plaatselijke bevolking (die een even logische redenering hadden als “de dames, 1 enkele man en de hond” was het recht door! Weinig vertrouwen hebben in deze mensen besloot 1 wijze dame de GPS in te schakelen die ons doodleuk duidelijk maakte dat we nog een 30 tal minuten wandelen voor de boeg hadden. Als kers op de taart bleken de laatste meters ook nog eens een steile beklimming te zijn.

Maar wees trots op uzelf “dames, 1 enkele man en de hond” we hebben dat toch wel mooi gedaan ... in plaats van een verkorte route hebben we er een verlengde route van gemaakt.

